

Kavafisz mester Déri Balázs műfordítását hallgatja

Balázs, kicsit átírtad a végét.
És a nemek oly végzetes szétválasztását
feloldottad abban a szóban,
hogy *vele*. Nekem ez, Balázs,
nagyon tetszik.
Ha majd én fordítalak téged,
mondd, férfi, női
vagy semleges alakot válasszak?
Amit neked lehet,
nekem nem.
Alexandria súlyos levegője,
ami felemel minket,
és a hagyományok kereszteződése,
a hely, ahol állunk,
míg téged szabaddá tesz,
engem végzetesen meghatároz.
Vezesd ide tanítványaidat,
mutasd meg nekik a szabadságot,
de mutasd meg nekik azt is,
amit már nem lehet átlépni.
Hátha átlépik.
És akkor
majd kiemelkedik közülük
leendő barátunk,
és ahogy mi, ő is
Alexandriába térhet.
Balázs, te tudod, hogy a Város
nem múlik el, és hogy a Város
mindenütt ott van. Gazdag utadon
Phanar, Isztambul, Alexandria és Kairó után
most Yeniköyben is láttalak.
Lassan bejáród
életem állomásait.
Ha majd megállsz,
tudni fogod, hol keress.

Konstantin

Makáry Sebestyén (Budapest, 1992): az ELTE magyar-történelem tanárszakjának ötödéves hallgatója. Egy fetelepen dolgozik. A Szerdai Szalon irodalmi alkotókör tagja. Szabadidejében a Dunát, az erdőt, a hegyeket járja.